

Семенцето на „мамонтовото дърво“ (секвой) без да считаме неговите крилца, е много по-големо от семенцето на евкалипта. Удивително е, че по-малкият великан (секвой) израства от по-големо семе: няма никаква пропорцио-

налност между големината на семената им и тяхната големина. Лешникът е огромен в сравнение с семенцето на евкалипта. При това от него се развива дребен храст, а от семенцето на евкалипта израстват гори от мачти.

а) Евкалиптови семена в естествена големина; б) евкалиптово семе, увеличено 10 пъти; в) семе на секвой в естествена големина; г) средна големина на лешника в естествената му големина.

II. Евкалипти.

Иска ми се да побеседвам по-надълго с вас, малки читатели, за евкалипитите; но ботаническа беседа се води най-добре чрез разходка. Тогава да вървим! Къде? Най-добре е да идем в Австралия, богата с евкалиптови гори, но аз се боя, че там ще бъда лош водач, защото познавам тази страна само от книгите. Най-близо до нас могат да се намират евкалипти край южния бряг на остров Крим, дето растат на чист въздух; но там тези разглезени от австралийското слънце великани, треперат от студа и растат лошо, а през суровата зима дори замръзват тъй, че живъ остава само коренът им, който на следната година наново пуца издънки, които през лятото буйно растат. Евкалипитите растат добре по Кавказко крайбрежие на Черно море; но тези евкалипти сам аз не съм виждал; чувал съм, че растат отлично. Къде да ви заведе

тогава? Да идем на разходка в околностите на Рим. Нека тръгнем по стария Апиев път, по сжщите камъни, които някога сж къртели под тежките стъпки на Цезаревите легиони. Тези камъни сж пострадали силно през своята 2,000-годишна служба. Много пъти през това време вчаният град е смнявал своя лик, ала откриващата се пред нас картина на Римската Кампания си остава все сжщата, каквато е била преди десетки години. Каква мъртва пустиня и то тъй близко до шумната и жива столица! Далеч напреде си не виждаш почти в цялата мѣстност никакво човѣшко жилище. Но ето въ далечината се виждат подробностите на пейзажъ, какъвто, навѣрно, не е имало въ времето на древния Римъ. Ту тамъ, ту тукъ, близо край пътя, се виждат групи от високи тъмно-зелени дървета. Ето това е целта на нашата разходка, това сж горички от ев-